

H Í R M O N D Ó

A Szentes Város Gondozási Központjának információs lapja

2012. november 20. I. évfolyam 2. szám

Köszöntő

Szeretettel köszöntök minden kedves Olvasót a Gondozási Központ második kiadványának elkészülése alkalmából. Terveink szerint évente több alkalommal jelentetnénk meg az intézményi újságot és minden számban egy-egy témát, telephelyet vagy eseményt kiemelnénk. Az őszi szám alkalmából a házi segítségnyújtás szakfeladatot kívánjuk bemutatni. A 2012-es esztendő jelentős változásokat hozott életünkbe, mivel az eddigi 3 település helyett jelenleg 5 településen nyújtunk szolgáltatásokat. Ezért munkatársaim segítségével csokorba gyűjtöttük a térségi településeken dolgozó házi gondozók munkáinak mindennapjait és szépségeit. A többi telephelyen bemutatásra kerülnek az aktuális programok és a kiemelt rendezvények. Természetesen változó világunk arra ösztönöz bennünket, hogy Önöknek is számot adjunk az intézmény életét érintő változásokról. Fogadják szeretettel sorainkat.

Puskásné Halál Ágnes Igazgató

Tisztelt Olvasók!

Annyi mondanivalóm lenne, hogy több újságot is megtöltene.

1975.-kétszeres ünnep ez Nekem! Jómagam nagyislány lettem, így oviba mehettem.

A szentesi és –az ország valamennyi-házi gondozása- pedig megszületett!

Amikor munkamegbeszélésen tervezni kezdtük ezt az újságot, egyet értetünk abban, hogy valamennyi házi gondozói telephelyről kerüljön az újságba írásmű. Jelenleg összesen öt településen nyújtunk szolgáltatást a rászoruló idős személyek részére. 2005-ben Árpádhalom, 2008-ban Eperjes, míg az idei évben Nagytóke és Derekegyház is csatlakozott a házi gondozói szolgálathoz.

Minden település új ellátottakat és új kollégákat hozott. Mind megannyi új szín és új kihívások is egyben. Mivel, aki házi segítségnyújtásban dolgozik, nap, mint nap megéli, hogy minden ember egyszeri és megismételhetetlen!

Minden kollégámnak köszönöm, hogy naponta jelesre vizsgáznak és kívánom, hogy a továbbiakban is hasonló eredményeket érjenek el.

Ha valamennyi történetünket egy csokorba kötnénk, egy egész albumot megtöltenének a részletei. Mivel az egész albumra nincs lehetőség, így fogadjanak Tőlünk egy szírmot most!

Földiné Icu!

Csak egy vásárlás?

2002 őszén kezdtem meg a munkámat a házi segítségnyújtás szakfeladaton.

Érzéseim szerint keveset tudtam erről a munkáról, még kevesebb volt benne a gyakorlatom! Ezért, bizony nagyon hevesen dobogó szívvel üdvözöltem a kolléganőimet az első napon. Szeretettel és segítőkészen fogadtak!

Már az első munkahetem folyamán szabadságra ment egy kolléganőm. Megvitattuk, hogy ki, melyik ellátottjához megy helyettesíteni őt! Bizony, én is kaptam egy feladatot: vásároljak be Terike néninek, és vigyem el hozzá a pakkot. Hát ennél egyszerűbb dolog a világon nincs! Hiszen saját háztartásomba is szoktam bevásárolni!

Könnyű léptekkel, a biztos siker tudatával léptem az ABC-be! "1kg kenyér."- állt a lista elején. De ahogy a kenyeres polcok elé álltam, rögtön nagyon aprónak éreztem magam! Hiszen van *rozsos, kovászos, tartós, szeletelt*, és csak sorakoztak a további válogatott különlegek a címkéken!

Az emlékeim között nem volt mit keresni: nem tettem még Terike néni elé reggelit, hogy emlékezhessenek a kenyér csomagolására! Kolléga sincs velem, hogy őt kérdezhessem! De ha visszamegyek a telephelyünkre, ott sem lesz senki, aki válaszolni tudna: mindenki kint van az ellátottaknál! Az mégsem lehet, hogy elbukjak!

2010. év elején találkoztunk Marika nénivel, aki már első látásra nagyon szimpatikus volt mind kettőnknek. Mivel naponta találkoztunk és beszélgettünk vele rájöttünk, hogy milyen tartalmas és szép életet él. Beszélgetéseink alkalmával nagyon sok olyan dolgról szó esett, amelyeket még a történelemkönyvekben sem olvashattunk. Ez évek alatt nagyon sok mindenre megtanított bennünket. Úgy szeretett minket mintha az unokái lennénk. Megosztotta velünk tudását, nagyon sok finom süteményes receptet, fortélyt és praktikát árult el, amit bátran mondhatunk, hogy ezekre a dolgokra csak ő tudott bennünket megtanítani. Nagyon sok családi ebédnél emlegettük nevét otthon 1-1 finom sütemény elfogyasztása után. Ezért nagyon hálásak vagyunk neki!

Mi úgy gondoljuk, hogy az időseket nem szabad elfelejteni és kihagyni dolgokból, mert nagyon sok dologra csak ők tudnak megtanítani!

Balogh Jánosné és Tóth Márta házi szociális gondozónők

Nagytóke

A szolgálat működése községünkben régi időkre nyúlik vissza. Az idős és rászoruló személyek segítése hasonlóan működött, mint most napjainkban a helyi önkormányzaton keresztül. Némi átmeneti időszak után, 2004-ben hivatásos gondozónőként kezdtem el felmérni az igényeket az idősödő lakosság körében. Szembe kellett nézni azzal a ténnyel, hogy az emberek nagyobb százaléka idős és segítségre szorul. Hivatalosan is az önkormányzat feladatává vált, hogy ezt a tényt orvosolja. Igaz, nehéz volt intézményi háttér nélkül a szolgálatot kialakítani és minden hivatalos szervnek eleget tenni, de sikerült. A munka meghozta gyümölcsét, az évek során kialakult és 16 ellátottal ismét működött hivatalosan a segítségnyújtás.

Egy fő szociális gondozónővel és a lehetőségekhez mérten segítő kollégákkal együtt végeztük a szolgálatot. 2012 májusától pedig Szentes Gondozási Központ vette át a házi segítségnyújtás működését, amit nagyon fontosnak tartok, mert szakmailag segíti működésünket. Egy gondozó nagyon sokat tapasztalhat munkája során. Emberekért és emberekkel „dolgozik”. Fontos a bizalom és a megértés. A siker az munkánk során, amikor látjuk időseink szemében az elégedettséget és a nyugalmat, amikor elkészönünk tőlük egy-egy látogatás után.

Csernák Zoltánné házi szociális gondozónő

Eperjes

Gyerekkori álmom vált valóra azzal, hogy ezt a hivatást csinálhatom! Ifjú koromban, úgy általános iskola 3-4.osztályában, kisdobosként egy idős nénit segítettünk. Jártunk hozzá hetente: fát vágunk, söprögettünk, megcsináltunk minden ház körüli munkát neki. Már akkor arra gondoltam, hogy én ezt szeretném csinálni felnőttként is! Mikor felkértek erre a munkára 2001-ben, nem volt szociális gondozója a falunak. Nehezen, és lassan fejlesztettem fel a létszámot a mostani 19-re.

A 11 év alatt sajnos nagyon sokan elhunytak, akikhez jártam. Emlékeim szerint, ez úgy 30 fő. Mindenkire szeretettel emlékszem vissza! Ápolom az emléküket. Így halottak napján rászánok egy napot, mécsesekkel felszerelve kimegyek a temetőbe, és akikhez régen jártam, és már nem lehetnek köztünk, a sírjuknál gyűjtök 1-1 mécseset. Közben emlékszem RÁJUK. ! Valahogy úgy alakult, hogy szinte mindenkitől kaptam valamilyen növényt. „Kinőtt” szobanövényt, vagy a kertbe fát, bokrot. Ha rájuk nézek, vagy öntözöm őket, akkor is *Ők* jutnak eszembe!

Nagyon sok sikerélményem is van a munkám során! Erre szeretnék egy példát leírni. Van a faluban egy idős férfi, aki gondnokság alatt élt. Analfabéta, írni, olvasni nem tud, a pénzhez sem ért. A gondnokánál nem érezte jól magát. Olyan volt szegény, mint Hamupipőke! Dolgoztatták, de enni nem sokat kapott. Elhanyagoltság és hideg volt a háza. A falusiak összefogásának köszönhetően kezdeményezték másik gondnok kijelölését.

2012 februárjában kapott egy hivatásos gondnokot. Azóta gondoskodik róla a minden napokban, mint házi gondozója. A teljes életét én szervezem. Vásárolok neki, mosok rá, megfürdetem. Hordom neki az ebédet.

kézimunkákban lehetett gyönyörködni. . Ebben az évben Régi idők, régi emlékek címmel régi használati tárgyakat állítottuk ki, majd pedig Nacsa Bálint portréiból készült válogatás.

2010. - ben Gulyás Gábor grafikái, majd decemberben Pozsár Éva festményei kerültek bemutatásra.

2011 évben Kurunczi Róbert festményei voltak láthatóak.

2012: két kiállítást szerveztük áprilisban Dr. Csiky László világhírű szobrait tekinthette meg a nagyérdemű közönség, október hónapban a Nagymágocsi Kastély Otthon lakóinak munkáiból nyújtottak át nekünk bemutatási anyagot az ott dolgozók.

Program tervezet 2012. november- december.

November hónapban egy nefrológiai előadást tervezünk, majd étrendi és életmódbeli tanácsadást a hideg napokra. November végén adventi koszorú és karácsonyi díszek készítésére kerül sor. December elején a Mikulás köszönti a névnaposainkat. 18.- án 11 órai kezdettel a karácsonyi ünnepségünkre várjuk az ellátottakat.. Az év utolsó munkanapjára óév búcsúztatására kerül sor.

Szatmári Nagyné Barna Edit
II. Számú Idősek Klubjának
vezetője

III. Számú Idősek Klubja

Megtisztelő ebédmeghívás.

Tiszteletet és szeretet felénk nyújtó, kedves klubtársunk, Balogh Laci bácsi meghívott néhány klubtársát egy otthoni kerti partira 2012. október 21-én. Ebből az alkalomból 3 fogásos ebéddel készült, mindenki külön kívánságára, még diétásat is készített. Rendkívüli nagy szeretettel és örömmel tálalta elénk a pacalpörköltet és a többi finomságot, amelyet mi meglepődve és örömmel fogadtunk. Azóta is hálásak vagyunk ezért a gesztusért, a finomságokért és a gyönyörű találásért. Kívánunk neki ezért sok- sok örömet, jó egészséget, egyszer majd mi is viszonzzuk a felénk irányuló kedvességét.

Köszönettel: klubtársai és a klubvezető.

Lévai Bálintné
III. Számú Idősek Klubjának tagja

Közösségi és Nappali Pszichiátriai Ellátás

„Mindig csak a sárga jelzésen!”

Nem szokványos napként indult a **2012. 10. 03-**a ugyanis a Munkás utcai klub kirándulást szervezett a Töserdőbe és Tiszaalpárra.

8 órakor indultunk, mindenki osont a piros Merci felé a kis hátizsákban a túlélő csomaggal. Az éjszakai vihar után verőfényes napsütésben landoltunk a töserdei homokos dűnéken. A kis csapat éhesen és fáradtan esett neki a Nacsa Bálint által készített hamuban sült tejfölös pogácsának. Miután valamennyien megtöltöttük éhesen korgó hasunkat nekiindultunk a Kontyvirág tanösvény rejtelmes útvonalának. „Mindig csak a sárga jelzésen..., mindig csak a sárga jelzésen!”

Az erdőben történő barangolás közben szerettük volna megkóstolni az alföld egyetlen forrásvizét, ami sajnos mire odaértünk kiapadt. Ezek után leszüreteltünk mindent, ami az utunkba esett. (özláb gombát, galagonyát, kökényt). A Vadászkastélynál megpihenve, a KISZ kútnál feltöltődve nekivágtunk az út végének.

Az erdei séta után megérkeztünk a kilátóhoz, majd hirtelen ötlettől vezérelve csónakba pattantunk és csak eveztünk és evezünk, majd rájöttünk, hogy körbe-körbe forgunk. (Megjegyezvén, a másik csónak tutajosa sem volt jobb).